

Sygn. akt IV KK 70/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

Protokolant Olga Tyburc - Żelazek

w sprawie **G. W.**

skazanego z art. 157§2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w trybie art. 535§5 k.p.k. na posiedzeniu w dniu 29 marca 2022r.

kasacji Prokuratora Generalnego

wniesionej na korzyść oskarżonego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w S. z dnia 9 września 2019r. w sprawie II K (...)

uchyła zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

UZASADNIENIE

G. W. stanął pod zarzutem tego, że:

- w dniu 7 maja 2019r. około godziny 19:00 w S., spowodował naruszenie czynności narządu ciała u wspólnie zamieszkującego z nim brata W.W. w ten sposób, że uderzył go szklaną butelką w głowę, wskutek czego pokrzywdzony

doznał rany ciętej wargi dolnej, podbródka, okolicy czołowej po stronie lewej oraz strony grzbietowej dłoni prawej, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządu ciała na czas nie przekraczający 7 dni, tj. o czyn z art. 157§2 k.k.

Sąd Rejonowy w S., wyrokiem nakazowym z dnia 9 września 2019r. w sprawie II K (...), uznał oskarżonego za winnego zarzuczonego mu czynu i skazał go na karę grzywny w wysokości 200 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych.

Wyrok powyższy uprawomocnił się nie będąc skarżony przez żadną ze stron.

Obecnie kasację od tego orzeczenia wywiódł Prokurator Generalny podnosząc w niej zarzut:

- rażącego i mogącego mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisów prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 500§1 i §3 k.p.k. w zw. z art. 501 pkt 3 k.p.k., polegającego na rozpoznaniu sprawy oskarżonego G. W. na posiedzeniu w postępowaniu nakazowym, pomimo wynikających z materiału dowodowego istotnych wątpliwości co do jego winy, z uwagi na ujawnienie się okoliczności, o których stanowi art. 79§1 pkt 3 k.p.k., rodzących jednocześnie obowiązek udziału obrońcy w postępowaniu, a zarazem wykluczających możliwość wydania wyroku w tym trybie.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wniesiona w niniejszej sprawie jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k.

Bezsprzecznie zgodnie z dyspozycją art. 500§3 k.p.k. wydanie wyroku nakazowego jest możliwe tylko wówczas, gdy okoliczności przypisanego czynu i wina oskarżonego nie budzą wątpliwości. Fundamentalną zaś kwestią dla oceny zawinienia sprawcy jest jego poczytalność w czasie zdarzenia.

W niniejszej sprawie można przyjąć, że okoliczności przypisanego czynu nie nasuwają istotniejszych wątpliwości, jednak w sprawie nie zebrano dowodów, które w sposób jednoznaczny wyjaśniałyby kwestię poczytalności oskarżonego.

Jak słusznie wskazał na to skarżący, G. W. ukończył szkołę specjalną, a w późniejszym okresie leczył się psychiatrycznie i odwykowo. Do akt sprawy dołączono też opinię sądowo-psychiatryczną sporządzoną dla potrzeb innego postępowania o czyn popełniony na innym podłożu, bo skierowany przeciwko mieniu, z której wynika, że biegli stwierdzili u niego upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz zespół uzależnienia od alkoholu (k. 78-84).

Opinia taka nie tylko nie może dowodzić w niniejszej sprawie, że wykluczyć należy zachodzenie warunków z art. 31 k.k., ale przeciwnie, dowodzi ona faktu leczenia psychiatrycznego oskarżonego i stwierdzenia u niego zaburzeń o opisanym charakterze. Jako taka powinna ona zatem wskazywać na istnienie wątpliwości co do stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. Skoro zaś takie wątpliwości zaistniały, to oskarżony powinien korzystać z pomocy obrońcy przynajmniej do czasu, gdy wątpliwości te nie zostaną wyjaśnione. Słusznie zatem skarżący wskazał na zachodzenie przesłanek do obrony obligatoryjnej z art. 79§1 pkt 3 k.p.k., która nie została mu zapewniona.

W tej sytuacji, z oczywistych względów, nie było warunków do zakończenia procesu poprzez wydanie wyroku nakazowego.

Uznać zatem należy, że kasacja wniesiona w niniejszej sprawie była oczywiście zasadna, a zaskarżony wyrok należało uchylić i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

Przy ponownym rozpoznaniu Sąd winien rozpoznać niniejszą sprawę w postępowaniu zwyczajnym, zapewnić oskarżonemu stosowną pomoc obrońcy i zbadać poczytalność G. W. w odniesieniu do zarzucanego mu czynu.